

De 19:e världsmästerskapen i 505 avgjordes under tiden 10—18 augusti i seglarstaden Marstrand. Det var första gången 505-VM förlades till Sverige. Arrangörer var Svenska 505-Förbundet och GKSS. 505-jollen antogs som internationell kappseglingsjolle redan 1954 men introducerades i Sverige, genom GKSS, först 1963 och här finns nu cirka 130 registrerade båtar. 505 tillverkas företrädesvis i England och Finland och priset för en fullt utrustad båt uppgår till c:a 10.000 kr.

Svensk bronsmedalj i Marstrands-VM

Startfältet på Marstrands-fjorden bestod av 81 deltagare från 15 nationer. Det vimlade av OS-seglare, VM-, EM- och nationsmästare bland de 64 utländska ekipagen. Sverige har varit med i VM-sammanhang i 505 sedan 1966 men aldrig lyckats bli bättre än fyra, genom bröderna Båth 1970 och Stefan Sjöström/Reine Andersson -71.

Favoriterna i detta VM var många. Regerande världsmästaren Peter White fanns på plats liksom hans landsman Derek Farrant — VM-segrare 1965 och 1971 — och Larry Marks, som blev mästare 1969 och 1970. De franska färgerna försvarades av dubbla världsmästaren — 1959 och 1960 — Marcel Buffet, VM-tvåa 1968 och bröderna Pajot, 1973. Starka namn var också USA-mästaren och fjolårets VM-tvåa Dennis Surtees samt den australiensiske OS-seglaren Mark Bethwaite. Sveriges hopp stod främst till Thomas Haraldson/Hans Heijl, Magnus och Göran Olsson, bröderna Båth, Stefan Sjöström/Reine Andersson och Björn Arnesson/Göran Andersson, de sistnämnda seglande på hemmavatten.

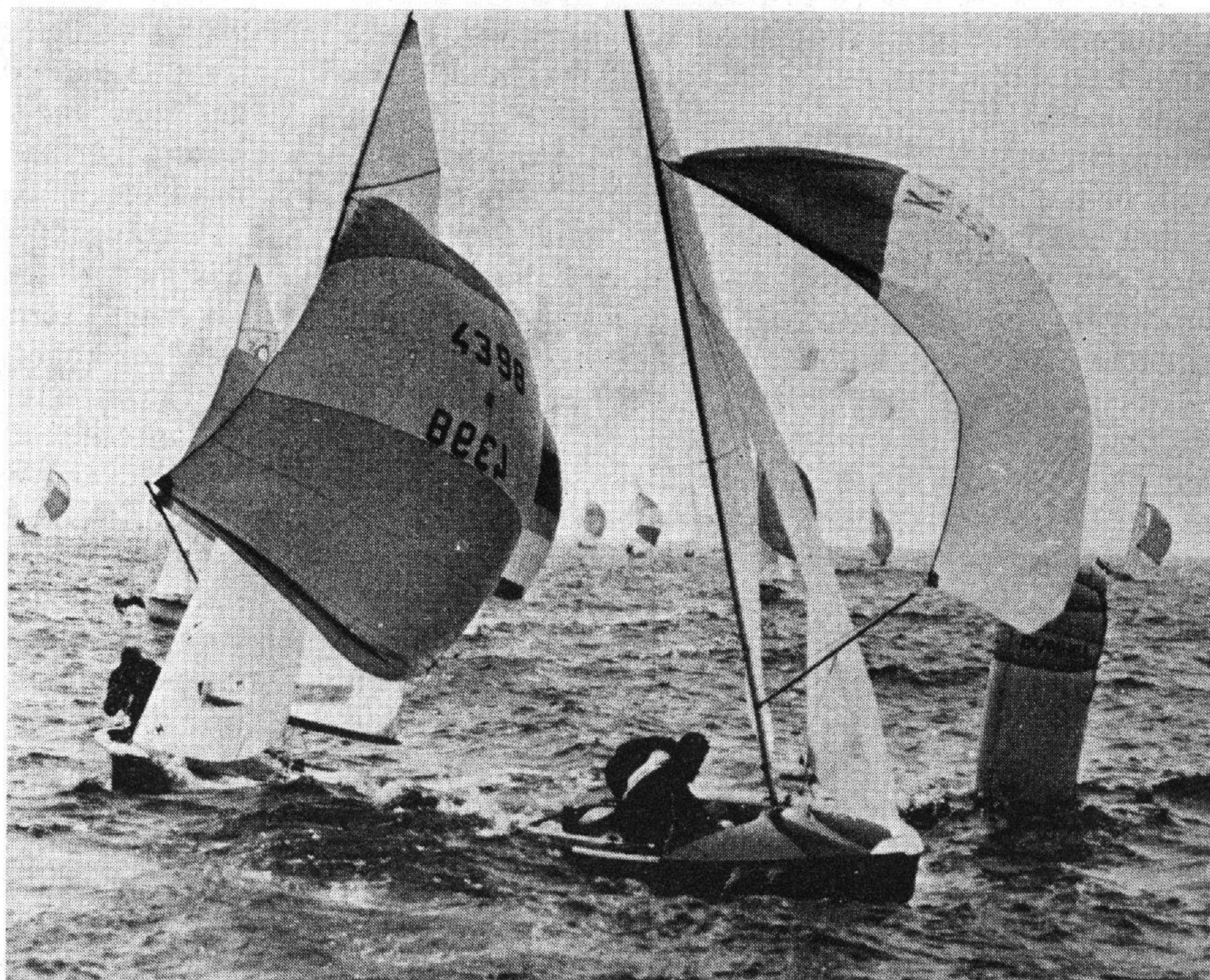
Efter tune up race — ett prov utan värde — och en enkel invigningsceremoni vid Societetshuset kunde spelet börja. Marstrands-fjorden visade sig från sin allra svenskaste sida, dvs med hård vind och grov sjö, som förorsakade massor av haverier och otaliga kapsejsningar. OK-jollevärldsmästarna Björn Arnesson och Göran Andersson kapsejsade redan under utseglingen till start, men höll sig sedan upprätt under hela seglingen. Trots pangstart låg de vid första kryssmärket inte bättre än 25:e, men avancerade sedan undan för undan och gick i mål som femma, platsen före nästa svenskbåt med bröderna Båth ombord. 59 ekipage fullföljde den hårda seglingen medan 20-talet

båtar tvingades utgå. Natten före premiären blåste det småspik på Marstrands-fjorden och arrangörerna beslöt att uppskjuta starten en timme till kl. 14.00. Då hade vinden lagt sig, men sjön var fortfarande grov. Efter ytterligare 35 minuters väntan på vindstabilisering kom premiärfältet iväg. Efter första kryssen kunde man ana en liten sensation när Magnus och Göran Olsson dök upp som ledare med världsmästaren Peter White närmast. Trea låg bröderna Båth och fyra de franska bröderna Pajot. Under de båda slörbenen gick fransmännen mycket fort och tog ledningen före olsönerna. Vid slörmärket kapsejsade bl.a. bröderna Båth. Deras exempel följdes sedan av ett stort antal båtar enligt löpande-bandprincipen. Efter andra kryssen ledde Pajot alltjämt med Olsson/Olsson som tvåa och Haraldson/Heijl som

trea med bröderna Båth hack i häl. Tyvärr höll ställningen inte ända in i mål, då bröderna Båth drabbades av en trasig trapetsvajer och Olsson-sönerna kapsejsade.

Vid ankomsten till land möttes deltagarna av mätningsschefen Anders Heuman, som verkställde stickprovskontroller av båtarnas utrustning och kontrollmärken. Det uppdagades därvid att Arnesson/Andersson saknade stipulerad bogserlina ombord. Diskvalificeringshotet kunde avvärjas endast tack vare att mätningsschefen själv varit en av dem som bevittnat Marstrands-seglarnas kapsejsning på vägen ut till startplatsen med åtföljande förlust av lina. Bröderna Pajot fick målskottet med marginal till fjolårets engelske världsmästare Peter White och förre amerikanen Surtees och fransmannen Reynéer med Arnesson/Andersson på femte plats. Bröderna Båth blev sexa, Karl-Erik Nilsson/Fleming Nilhausen åtta och Thomas Haraldson/Hans Heijl elva.

Efter febrila reparationer var seglarna åter redo för en dust med den tidigare så vresiga Marstrands-fjorden, som nu visade sig från sin bästa sida och bjöd på sol från en blå himmel och en fin sydvästlig vind på cirka fem sekundmeter. Efter en omstart kom fältet iväg och båtarna spreds över fjorden. Vid kryssmärket ledde Mark Bethwaite, Australien, före Dennis Surtees, USA, och Jan och Ulf Andersson samt bröderna Båth. Arnesson/Andersson låg långt ner i fältet men påbörjade ett avancemang. Ända fram till sista kryssen bevakade seglarna endast sina positioner och

Världsmästarna, bröderna Yves och Marc Pajot i aktion under en slörbog.

Bethwaite vann lätt och överlägset medan Dennis Surtees föll tillbaka till fjärde plats efter engelsmannen Colclough och bröderna Båth.

Efter två seglingar toppades VM-tävlingarna av amerikanen Dennis Surtees efter placeringarna trea, fyra före bröderna Pajot, Frankrike, med placeringarna etta, nia samt regerande världsmästaren Peter White med placeringarna tvåa, sju. Därefter följde bröderna Båth, Sverige. Marginalerna var dock inte stora mellan de fyra första båtarna.

På kvällen festade VM-seglarna om i Marstrands fästning i sommarens största partaj i Marstrand. 350 gäster, däribland 17 världsmästare, europamästare och OS-seglare, hjälptes åt att äta upp mer än 15 helstekta grisar.

Helt oberoende av partajet dagen innan kom fältet iväg först vid 15-tiden för den tredje seglingen. Denna dag var det rätt att gå norröver i början och det gjorde också större delen av de kända namnen. Vid kryssmärket kom Dennis Surtees, USA, i täten med fransmännen Pajot närmast. Resten av tävlingen blev en strid mellan dessa båda båtar. Inga svenskar visade sig i täten på detta tidiga stadium av tävlingen. Det blev en fascinerande "fajt" mellan Dennis Surtees och bröderna Pajot. De båda konkurrenterna turades om att leda vid rundningsmärkena. Amerikanen gick snabbast på kryssarna men på undanbogarna kom fransmännen ångande och gick förbi. Vid sista märket rundade Pajot-bröderna alldeles före Surtees men inte långt efter rundningen hade USA-paret gått förbi i

lovart. Dennis Surtees fick därför den champagneflaska som var segrarens lön efter varje segling. Det var tunn-sått med de svenska framgångarna denna dag då en kraftig vindvridning och flera omstarter gjorde att fältet blev mycket spritt. Bröderna Båth kom uruselt iväg men seglade upp sig till en sjunde plats i mål. Nästa svenska båt blev Arnesson/Andersson på en fjortonde plats.

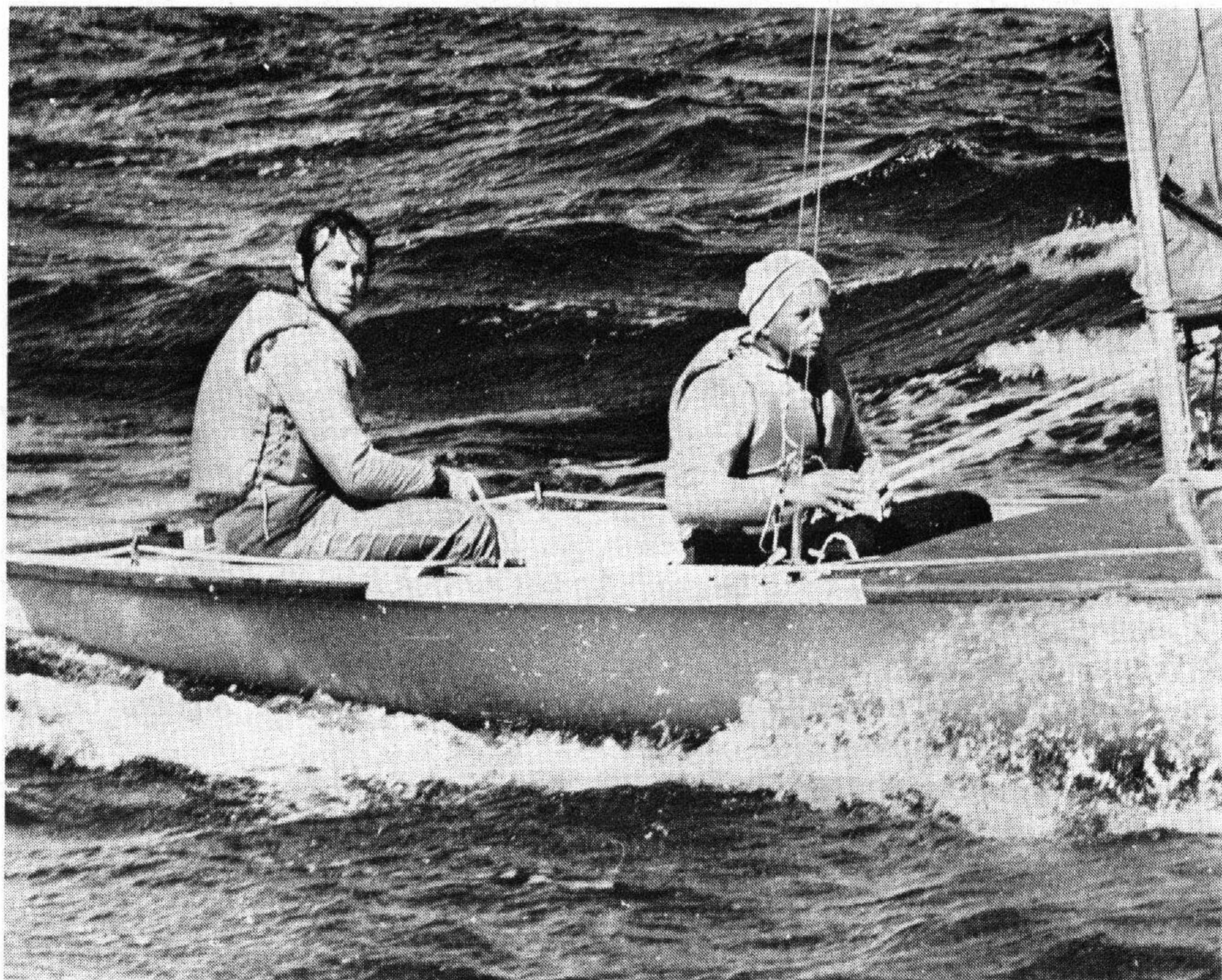
Efter tre seglingar låg bröderna Båth på tredje plats och Arnesson/Andersson på sjunde plats. Segraren i andra seglingen, australiensaren Bethwaite, blev diskad för tjuvstart, vilket öde han delade med flera andra.

De tippade favoriterna Derek Farrant och Larry Marks från England låg nu sammanlagt på 54:e resp. 58:e plats och var för ovanlighetens skull helt borta ur tätresonemanget.

Den fjärde seglingen blev en blågul klang- och jubeldag trots ruskvädret. Svenska båtar gick i mål på platserna 3, 4, 5 och 6 samt 11 och tolv men först av alla kom bröderna Pajot, 22 resp. 20 år gamla, som nu vann sin andra delseger och därmed hade stora chanser att vinna sin första VM-titel i klassen. Pajot ledde nu serien med överlägsen poängmarginal före Dennis Surtees, USA, som blev 21:a i den fjärde seglingen. De svenska framgångarna var glädjande och ändå var det liksom fel män som tog topplatserna. Tvåa efter Pajot-bröderna i fjärde omgången kom Englands dubbele världsmästare i klassen, Derek Farrant, som hittills misslyckats totalt i de avverkade seglingarna. Till en början låg inte Farrant bättre än fyra, ty då var det svenskt närmast de franska bröderna. Ulf och Jan Andersson rundade som tvåa före Haraldsson/Heijl vid första märket och samma ordningsföljd var det också efter slörarna. Bröderna Andersson låg fortfarande tvåa vid sista märket men på sista kryssen mot mål kom Farrant och gick förbi.

Björn Arnesson och Göran Andersson från Marstrand hade en ny dålig dag på den svårseglade fjorden. Det hjälper tydligen inte att man är ute och trimmar varje dag på samma vatten.

Bästa svenskar, Björn Arnesson och Göran Andersson på 4:e plats.

VM-slipen låg vid planen framför societetshuset. Verksamheten var livlig både före och efter seglingarna.

Efter fyra seglingar ledde bröderna Pajot, 18 poäng, tvåa var Dennis Surtees, USA, 40,7 poäng, trea bröderna Båth, Sverige, 48,4, fyra Peter White, England, 54 poäng, och femma Peter Colclough, England, 61 poäng. Ulf Andersson låg tia och Thomas Haraldsson/Hans Heijl tolva med 89 resp. 95,7 poäng.

Den femte och näst sista seglingen i 505-VM gav äntligen en svensk "daily first" genom Magnus och Göran Olsson, Stockholm. Svenskt blev det också på tredje och fjärde platserna genom Arnesson/Andersson från Marstrand och K-E Nilsson/Fleming Nilhausen från Tjuvkil.

När man först försökte starta blev det allmän omstart och sedan kom en vindvridning så att besättningarna fick vänta till kl. 14.00 på den gro-piga Marstrands-fjorden innan det bar iväg. Men det gick undan. Vid kryssmärket kom Arnesson/Andersson som ledare före Olsson/Olsson och efter kom engelsmannen Loveday, bröderna Båth och Nilsson/Nilhausen. Det såg ut att bli en ny fin svensk dag men på första slören hände det saker, bl.a. råkade bröderna Båth illa ut genom ett vant som brast och de var tvungna att bryta. Vid första slörmärket var amerikanen Surtees i ledningen före Arnesson/Andersson och Nilsson/Nilhausen med Olsson/Olsson på sjätte plats. Efter nästa kryss ledde amerikanen fortfarande men Olsson/Olsson skuggade och tog sedan kommandot på länsen och så var saken klar. Det låg för övrigt tre svenska båtar främst med den franske old-timern Buffet lyckades tränga sig emellan svenskarna före målgången och bli tvåa. Svensk seger alltså

genom civilingenjörerna Magnus och Göran Olsson, 26 resp. 24 år gamla, svenska mästare i klassen i år.

Inför den avslutande sjätte seglingen såg VM ut att bli en affär helt mellan amerikanen Surtees och bröderna Pajot. Med den sämsta seglingen borträknad hade Pajot 14,7 poäng mot 23,7 för Surtees. Detta innebar att om Surtees vann den sista seglingen och Pajot blev femma skulle amerikanen vinna VM med 23,7 poäng mot 24,7 för Pajot, men blev Pajot bättre än femma och amerikanen vann skulle Pajot bli världsmästare. Trea sammanlagt inför avslutningen var fortfarande bröderna Båth, trots att de fick utgå ur fjärde seglingen. Båth hade 48,4 poäng mot 48,7 för engelsmannen Loveday och 54,7 för Arnesson/Andersson. Det såg ut att bli hårda bud om bronsmedaljen.

Fransmännen hade således ett fint utgångsläge inför sista seglingen med endast amerikanen Surtees som ett verkligt hot. Efter en taktiskt fulländad segling kunde emellertid de franska bröderna gå i mål som tvåa i sista seglingen och därmed bärga VM-titeln till Frankrike sedan Surtees tip-

pat vid slörmärket i mästarposition. Om bronsplatsen blev det verkligt hårt. Bröderna Båth från Göteborg hade det bästa utgångsläget men Arnesson/Andersson hade sin chans och

Samtliga deltagare var eniga om att årets VM för 505 var utomordentligt väl arrangerat såväl seglingmässigt som organisatoriskt. Till såväl de som under ett års tid ägnat sig åt jättelikt förberedelsearbete, som de som under seglingarna gjorde en stor insats, riktas ett varmt tack.

Seglingen sponsrades av företaget Alfred Dunhill Ltd i London, utan vars generösa ekonomiska hjälp det inte hade varit möjligt att göra arrangemanget till den succé det blev.

Från Mr Derek Lee, marknadschef hos Dunhill och själv seglare och erfaren medlem i seglingskommittéer i en mängd olika seglingar, har Åke Bäcker fått följande brev:

Dear Mr Bäcker,

At the conclusion of the 19th World Championship for the 505 Class, I would like to extend to you, and through you to your many colleagues concerned with the Regatta, our warmest congratulations on a perfectly conducted series. No doubt, you will be receiving similar sentiments from the International 505 Class Association and from many of the competitors, but we as sponsors have a special reason to thank you, as clearly the way in which a Regatta is conducted in all its aspects relates closely to the sponsor's name and its involvement. In this case, it could not have been more perfect.

I am sure that we have begun what could be a most fruitful relationship with the GKSS, and at a appropriate time we will look forward to meeting with you again in order to discuss how this might be arranged.

In the meantime, please accept our congratulations and best thanks.

Yours sincerely,
D. C. Lee

Resultat VM 505 1974

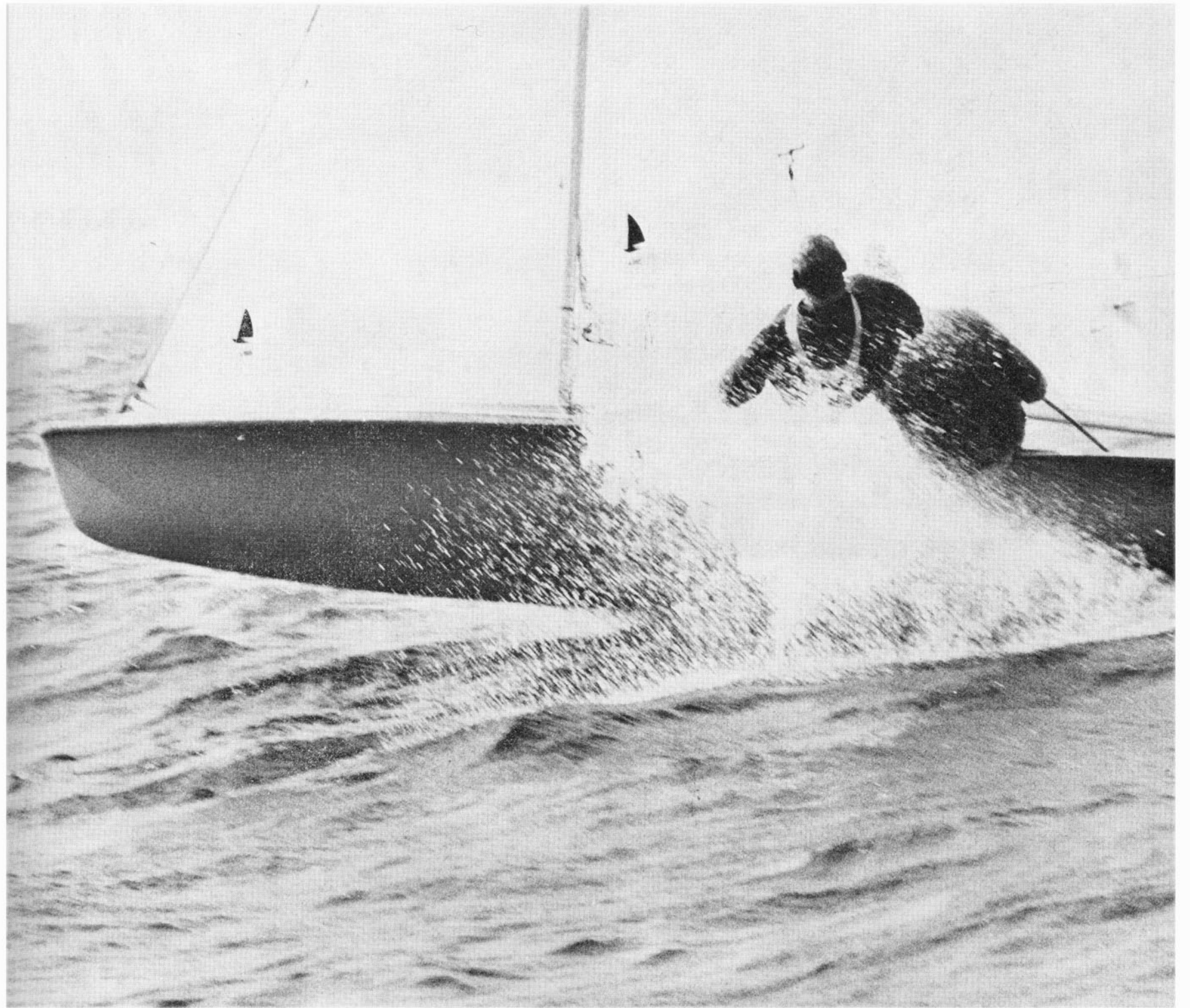
1. Yves Pajot/Marc Pajot, Frankrike, (1-9-2-1-6-2), 17,7 p.
2. Dennis Surtees/Steve Owens, USA, (3-4-1-21-5-6), 35,4 p.
3. Björn Arnesson/Göran Andersson, Sverige, (5-13-14-60-3), 64,7 p.
4. Christer Båth/Per Båth, Sverige, (6-3-7-12-utg.), 65,4 p.
5. J. Hurst-Loveday/Lewis Dann, England, (13-5-3-utg-8-15), 69,7 p.
6. Peter White/John Davies, England, (2-7-13-13-21-utg.), 91,0 p.
7. Marcel Buffet/T. Moreau-Defarges, Frankrike, (26-36-9-26-2-1), 82,0 p.
8. K-E Nilsson/Flemming Nilhausen, Sverige, (8-11-15-utg.-4-16), 82,0 p.
9. Peter Colclough/Stephen Jones, England, (17-2-14-7-17-51), 84,0 p.
10. Hugh Bourn/Michael Bryant, England, (20-8-12-20-10-7), 87,0 p.

de tog den. De blev femma i mål och sedan skulle bröderna Båth behöva bli bättre än elva för att bli bronsmedaljörer. De blev elva.

Nyblivna franska världsmästarna kommer från La Baule och började segla 505 redan 1968 14 resp. 16 år gamla. Det året blev de tvåa i VM i Kiel och förra året i Hong-Kong. De vann vidare olympiskt silver i FD i Kiel 1972.

Trots allt gav VM det hittills bästa svenska totalfacit med Arnesson/Andersson på bronsplats, bröderna Båth på fjärde, Nilsson/Nilhausen på åttonde, Andersson/Andersson på tolfte och Olsson/Olsson på trettionde plats. Nästa år bär det iväg till Bermudas för de tjugonde världsmästerskapen i 505. Det återstår att se om det är lättare för en svensk att bli världsmästare på andra sidan jordklotet än i hemmavatten. Det gäller för de svenska aspiranterna att lägga sig i träning redan nu.

G. P.

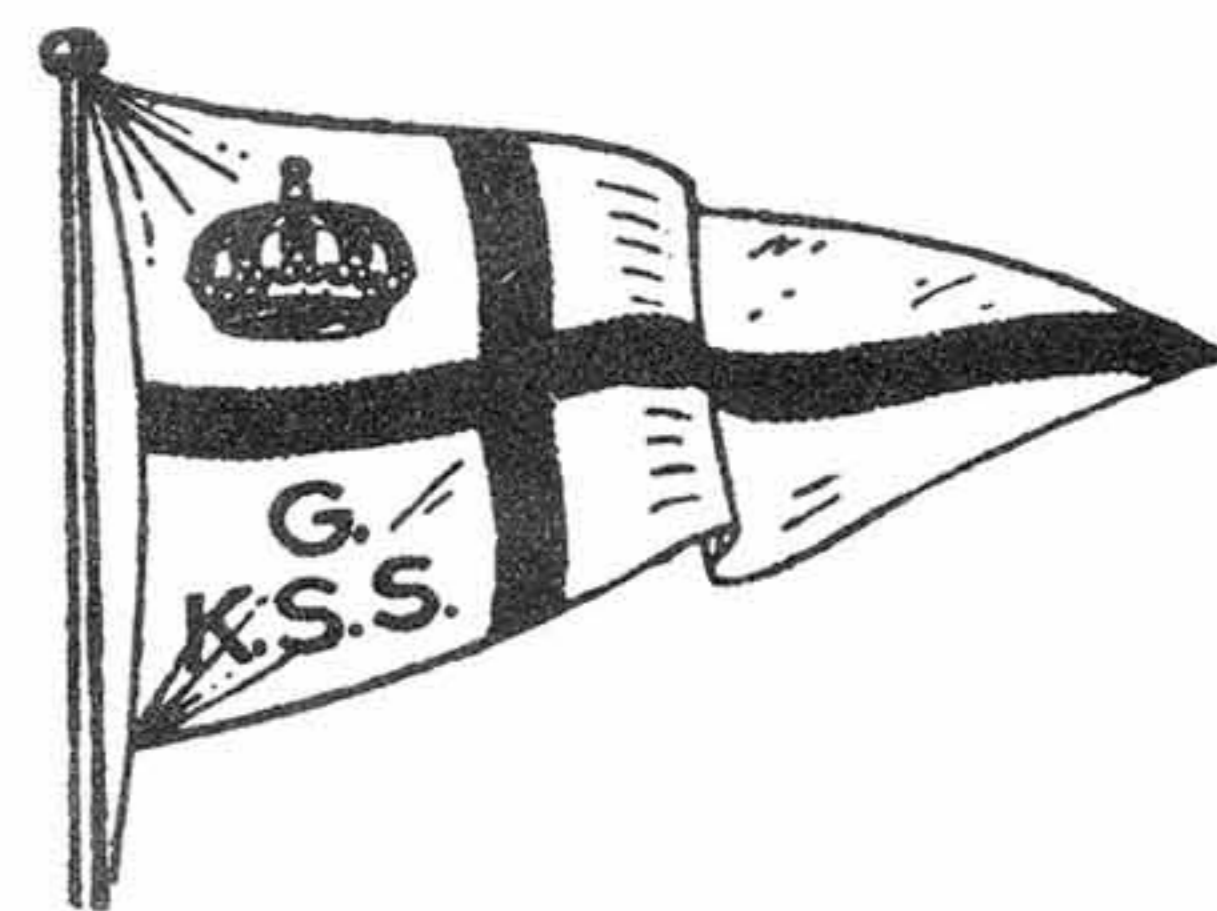

WORLD SWEDEN

YVE PAJOT

MARC PAJOT

Chairman

Göran Peterson

Secretary

Lars Wiklund

Social Events

Reine Andersson

A very good World Championship with plenty of wind took place on one of the most beautiful wild seas that I have ever seen. There was a hard swell and it was tough on the equipment but we sailed in a setting of magnificent rocks.

Consisting of six races with winds between force 3 and 6 the championships were dominated by two crews : the French, Yves and Marc PAJOT (1+9+2+1+6+2) 2nd in 1968 at Kiel and 3rd in 1973 at Hong-Kong and the Americans Dennis SURTEES and OWENS 2nd in 1973 at Hong-Kong.

The Marstrand team, the Swedes ARNESSON and ANDERSON sailed faultlessly in a four year old boat and finished 3rd, beating the Swedish stars the brothers Christer and Per BATH.

The organisation of the Royal Gothenburg was flexible and perfect.

The island of Marstrand is very pretty and it was good to live in the calm and restful old town. The tranquil atmosphere of the place was a perfect aid to the concentration of the competitors.

This World Championship was a complete success and absolutely fair. The wind was as constant in its direction as it could possibly be. the organisation was equally perfect on land as it was afloat.

The Championships were Super-Sporty completely in accordance with the sporting image of Swedes in general and in particular the solid team of Swedish 505's who gained 3 out of the first 10 places.

Un très bon Championnat du Monde bien venté, sur une des plus belle mer sauvage que j'ai vu jusqu'ici : dure, houleuse, sévère pour le matériel, mais dans un décor magnifiquement rocheux.

Couru en 6 manches, vent force 3 à 6, le Championnata été dominé par deux équipages : les français Yves et Marc PAJOT (1+9+2+1+6+2) 2ème en 1968 à Kiel et 3ème en 1973 à Hong-Kong et les américains Dennis SURTEES et OWENS 2ème en 1973 à Hong-Kong.

L'équipage de Marstrand, les suédois ARNESSON et ANDERSON, ont navigué parfaitement sur un vieux bateau de 4 ans et terminent 3ème devant les vedettes suédoises, les frères Christer et Per BATH.

L'organisation du Royal Gothenburg a été souple et parfaite.

L'île de Marstrand est très jolie et il fait bon vivre dans la vieille ville, calme et reposante. L'atmosphère tranquille du lieu convenait parfaitement à la bonne concentration des concurrents.

Ce Championnat du Monde fut pleinement réussi et absolument régulier, le vent étant aussi stable en direction qu'il est possible.

L'organisation aussi parfaite à terre que sur l'eau.

Le Championnat fut Super-Sportif, bien à l'image du sport Suédois en général et de la solide équipe des 505 Suédois en particulier qui place 3 des leurs dans les 10 premiers.

M. BUFFET

RESULTS :

1	F	4747	PAJOT/PAJOT	17,7	6	K	5089	WHITE/DAVIS	81
2	US	5059	SURTEES/OWENS	35,4	7	F	4639	BUFFET/MOREAU-DEFARGES	82
3	S	3316	ARNESSON/ANDERSON	64,7	8	S	4315	NILSON/NILAUSEN	82
4	S	5101	BATH/BATH	65,4	9	K	5099	COLCLOUGH/JONES	84
5	K	5157	LOVEDAY/DANN	69,7	10	K	4079	BOURN/BRYANT	87

10th-18th. August
MARSTRAND

